

žádný z těch kanálů, jež přivádějí vodu a odvádějí splašky v oné části továrních realit, která podle schváleného plánu polohy jest určena pro místa veřejná. Dovolávajíc se ustanovení § 1 stav. řádu, podle něhož plán polohy má obsahovati všechny kanály a veškerá potrubí a jejich niveau, poukazuje stížnost k uvedené neúplnosti potvrzeného plánu polohy a dovozuje, že žal. úřad tím, že potvrdil plán polohy, který zákonu neodpovídá, dopustil se nezákonnosti, resp. tím, že byl mu předložen plán zákonu neodpovídající, způsobena byla podstatná vada řízení.

Stížnost nelze uznati za bezpodstatnou.

Z plánu polohy, nař. rozhodnutím schváleného, je zřejmo, že jsou v něm zakreslena toliko potrubí vedoucí z továrny stěžující si firmy do Vltavy a mimo to jen ještě kanál na severní straně továrny. Jiná potrubí nebo stoky v plánu vyznačeny nejsou, zejména nikoliv stoky navržené, o nichž bylo ve shora uvedené zprávě stav. úřadu výslovně řečeno, že byly do plánu červeně zakresleny.

Stěžující si firma hájila ve správním řízení právní názor, že podle § 1 stav. řádu mají býti vyznačeny v plánu polohy všechny kanály, všechna potrubí a jejich niveau, tvrdila, že existují kromě potrubí a stoky, jež dodatečně do plánu byly zakresleny, ještě jiné kanály a domáhala se ve svých připomínkách toho, aby navržený plán polohy byl takto doplněn. K tomuto požadavku st-lichu nezaujal žal. úřad vůbec stanoviska, nezmíniv se v nař. rozhodnutí ani slovem o tom, zda a pokud tuto výtku neúplnosti plánu polohy uznává s hlediska § 1 stav. řádu oprávněnou a nevyslovil se nijak ani o tom, zda a pokud vytýkaná vada plánu byla napravena dodatečným zakreslením vodního potrubí a hlavní uliční stoky na severní straně továrny stěžující si firmy.

Nss vyslovil již opětovně (sr. na př. nál. Boh. A 2042/23, 2205/23, 4391/25, 5207/25 a j.), že k podstatným formám řízení správního náleží také, aby rozhodnutí neb opatření úřadů správních byla odůvodněna. Jest toho třeba zejména tam, kde strana vznesla určité námitky, které úřad zamítl, aby bylo zřejmo, z jakých důvodů skutkových nebo právních tak učinil. Neboť jen tehdy, je-li rozhodnutí neb opatření úřadu náležitě odůvodněno, jest tím straně poskytnuta možnost, aby se proti stanovisku úřadu účinně bránila, a nss-u, aby nař. rozhodnutí neb opatření, co do jeho zákonnosti bezpečně přezkoumal. Ježto řečený nedostatek jakéhokoliv odůvodnění nař. rozhodnutí v uvedeném bodě obojímu zabránil, nutno v nedostatku tom shledati podstatnou vadu řízení.

Č. 8784.

Stavební právo (Čechy): Plánem polohy může býti stanovena i šířka ulic.

(Nález ze dne 1. října 1930 č. 15.018.)

V ě c: Vlasta E. v K. proti zemskému správnímu výboru v Praze o změnu plánu polohy.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím z 12. listopadu 1927 potvrdil zsv. v základě § 4 stav. řádu změnu polohového a regulačního plánu města K., kterou upraveno bylo předmostí u nově zřízeného labského mostu a projektováno bylo otevření nové ulice od tohoto mostu ke klášteru zároveň s rozšířením ulice R-ovy, a zamítl odvolání, jež v této věci k němu byla podána.

O stížnosti uvážil nss takto:

Stížnost především vytýká, že žal. úřad potvrdiv plán polohy, řešící i šířku upravovaných ulic, překročil meze své kompetence, ježto plánem polohy lze upravovati pouze směr, polohu a niveau ulic, nikoli však také jejich šířku, kterou možno určovati pouze v řízení o ustanovení stav. čáry dle § 18 a násl. stav. řádu a to na základě komis. řízení, k němuž přizvati je všechny sousedy.

Nss zabýval se stejnou námitkou již v nál. Boh. A 2086/23 a dospěl, vykládaje příslušná ustanovení stav. řádu pražského, k závěru, že i stanovení šířky ulic je přípustným obsahem plánu polohy podle části I. stav. řádu. Stačí proto odkázati na důvody tohoto nálezu s podotknutím, že totéž platí i podle stav. řádu z 8. ledna 1889 č. 5 z. z., který v § 10 odst. 2 výslovně se zmiňuje o šetření průčelních čar ustanovených ve schváleném plánu polohy, a tedy zřejmě předpokládá, že plánem polohy mají býti stanoveny průčelní čáry určující šířku ulice. Je tedy nesprávným názor stížností hájený, že šířka ulic nemůže býti určena plánem polohy. — — —

Č. 8785.

D á v k a z p r í r a s t k u h o d n o t y n e m o v i t o s t í (S l o - v e n s k o): Může městský statut o dávce z přírastku hodnoty nemovitosti mať zpätnou účinnosť?

(Nález zo dňa 1. októbra 1930 č. 15.095.)

V e c: Ignác a Julie B. v N. proti župnému úradu v Nitre o dávku z prírastku hodnoty nemovitosti.

V ý r o k: Napadnuté rozhodnutie sa zrušuje pre nezákonnosť.

D ô v o d y: Platebnými rozkazmi mesta N. zo dňa 29. decembra 1921 bola sť-lom Ignácovi B. a jeho manželke rod. Julii K. v smysle úpravy zmieneného mesta o dani z prírastku hodnoty č. 7758/1919, prijatej usnesením mestkej správnej komisie zo dňa 22. decembra 1919 a schválenej výnosom min. pre Slov. zo dňa 10. marca 1921, z prevodu nemovitosti v N. ležiacich, v základe kúpno predajných smlúv zo dňa 17. augusta 1920 a 17. novembra 1920 na Karola R. a jeho manželku Mariu a na Rolnickú a priemyselnú banku, úč. spol. filiálku v N., predpísaná dávka z prírastku hodnoty nemovitosti čiastkami 2376 Kč a 9122 Kč 40 h.

Tieto platebné rozkazy, proti ktorým sť-lia nepodali odvolanie, boly im doručené dňa 28. a 30. januára 1922.

Podaním de pres. 16. marca 1925 domáhali sa sť-lia u rady mesta N. odpisu dávok a keďže te už i zaplatili, žiadali i vrátenie týchže na